

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 24 december 2010 in zaak nr. 10/29471 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 27 juli 2010 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 december 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

2.3. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank in rechtsoverweging 2.3 ten onrechte heeft overwogen dat bij de beoordeling of familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM bestaat, onder meer dient te worden betrokken of er een liefdesrelatie is. Volgens de minister heeft de rechtbank niet onderkend dat de beoordeling zich dient te beperken tot concrete feiten en omstandigheden en zijn gevoelens en emoties in dit verband geen toepasbaar criterium.

2.3.1. Uit de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), Kroon tegen Nederland, 27 oktober 1994, nr. 18535/91, NJ 1995, 248, Al-Nashif tegen Bulgarije, 20 juni 2002, nr. 50963/99, JV 2002/239, en L. tegen Nederland, 1 juni 2004, nr. 45582/99, NJ 2004, 667, (www.echr.coe.int), volgt dat het al dan niet bestaan van familie- en gezinsleven in essentie een kwestie van feitelijke aard is en afhankelijk is van het daadwerkelijk bestaan van hechte persoonlijke banden. Het begrip familie- en gezinsleven is niet beperkt tot huwelijkse relaties, maar kan ook betrekking hebben op andere persoonlijke relaties waarin geen huwelijk is gesloten. Voor de beoordeling of een relatie

in laatstbedoelde zin dient te worden aangemerkt als familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, is een aantal factoren relevant. In de regel is daarvoor samenwoning vereist, maar ook andere factoren kunnen bij uitzondering een rol spelen, zoals de duur van de relatie van betrokkenen en of zij daadwerkelijk gestalte hebben gegeven aan hun verbondenheid ten opzichte van elkaar door het hebben van kinderen of anderszins.

2.3.2. Uit de in 2.3.1 vermelde jurisprudentie volgt dat een persoonlijke relatie, dat wil zeggen het daadwerkelijk bestaan van hechte persoonlijke banden tussen de partners, met zich brengt dat tussen de partners familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM bestaat. Uit de met de grief bestreden overweging volgt niet meer dan dat de rechtbank terecht in aanmerking heeft genomen dat voor het al dan niet bestaan van familie- en gezinsleven in dit geval vereist is dat hechte persoonlijke banden bestaan tussen de vreemdeling en . Of die banden al dan niet als een liefdesrelatie kunnen worden aangemerkt is daarbij niet zonder belang.

De eerste grief faalt.

2.4. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 27 juli 2010 onvoldoende heeft gemotiveerd dat en waarom tussen de vreemdeling en geen familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM bestaat. Hiertoe voert hij aan dat, samengevat weergegeven, gelet op hetgeen de vreemdeling in bezwaar heeft gesteld omtrent haar relatie met niet de conclusie rechtvaardigt dat een relatie bestaat die gelijk moet worden gesteld met familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

2.4.1. De minister heeft zich in het besluit van 27 juli 2010 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling en niet samenwonen en evenmin andere factoren door haar naar voren zijn gebracht die wijzen op een zodanig hechte relatie dat tussen hen familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM bestaat. In dit verband wijst de minister erop dat de vreemdeling heeft verklaard dat zij en slechts vrienden zijn, zij niet samenwonen en dat zij tracht eens in de veertien dagen te bezoeken. Een dergelijke relatie met dergelijk frequentie van contacten is niet een met familie- en gezinsleven op een lijn te stellen relatie en een eventuele liefdesrelatie zou dit niet anders maken, zo is in dat besluit vermeld.

2.4.2. In het licht van voormelde jurisprudentie van het EHRM heeft de minister zich, met inachtneming van hetgeen de vreemdeling in de bezwaarfase in dit verband heeft aangevoerd, in het besluit van 27 juli 2010 voldoende gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de relatie niet is aan te merken als familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. De enkele stelling van de vreemdeling in beroep, dat haar verklaring tijdens de op 10 mei 2010 gehouden hoorzitting naar aanleiding van het door haar tegen het besluit van 7 december 2009 gemaakte bezwaar mogelijk foutief is vertaald, aangezien zij niet zou hebben ontkend maar juist heeft verklaard dat een liefdesrelatie bestaat alsmede dat zij elke week van donderdag tot en met zondag bij verbleef, noopt niet tot een ander oordeel, nu het verslag van die hoorzitting geen blijk geeft van misverstand tussen de tolk en de vreemdeling. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de vreemdeling

volgens het verslag nader over de aard van de relatie heeft verklaard dat zij en slechts vrienden zijn, dat zij niet met samenwoont en dat zij nooit met heeft gesproken over een eventueel gezamenlijk vertrek naar Taiwan, omdat ze slechts vrienden zijn. Dat de vreemdeling en sinds 4 november 2010 samenwonen en sinds kort zijn ingeschreven op hetzelfde adres in de Gemeentelijke Basisadministratie zijn omstandigheden die niet bij de toetsing kunnen worden betrokken, aangezien deze zich niet voordeden ten tijde van het besluit van 27 juli 2010.

De rechtbank heeft gelet op het voorgaande ten onrechte overwogen dat de minister onvoldoende heeft gemotiveerd waarom in dit geval geen sprake is van familie- en gezinsleven.

De tweede grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 27 juli 2010 alsnog ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 december 2010 in zaak nr. 10/29471;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. B.P.M. Vermeulen, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

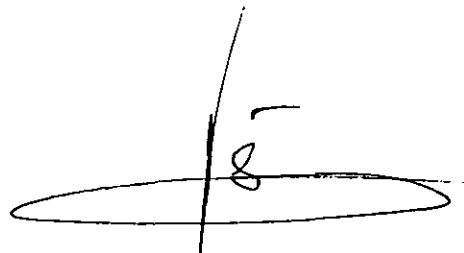
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2012

588/382.

Verzonden: 13 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser